

COMERÇ

I a la quarta generació... La Selecta abaixa la persiana

La merceria de la rambla de Catalunya tanca després de més de 80 anys d'activitat

TONI VALL
BARCELONA

Setanta-quatre anys, des del 15 de maig del 1942, al número 109 de la rambla de Catalunya, de Barcelona. I abans, des del 1931, onze anys més just al davant, al número 102. La Selecta és un clàssic, un comerç irreductible que ha resistit el pas del temps i l'envestida terrible de les grans marques, les franquícies i les multinacionals que han colonitzat l'espai urbà barceloní i han transformat la seva fesomia gairebé fins a fer desaparèixer els establiments emblemàtics i històrics. Després de quatre generacions de mercers, la família Delcor –propietaris del negoci des del 1931– ha decidit posar punt final al trajecte. Els germans Pep i Ricard Delcor i Elies es jubilen i d'aquí un mes i mig la persiana de La Selecta s'abaixarà definitivament.

El progressiu decreixement de les vendes des de l'inici de la crisi, el 2008, afegit al minimalisme que impera en els acabats de la confecció de roba i a la pèrdua de rellevància de l'ofici de modista en favor del *prêt-à-porter*, ha provocat que l'habitual trànsit de clients –en els millors temps 250 persones per dia– hagi anat cada cop més a la baixa. Pep Delcor explica que per a una merceria és fonamental l'afluència constant de clientela, perquè el més habitual són les compres minimalistes: un botó que s'ha de canviar, un parell de metres de beta, unes

muscleres, un rotlle de fil... De vegades un brodat a mà que fa pujar més el compte, però no és pas el més corrent.

El valor de la proximitat

El paisatge habitual de La Selecta sempre ha sigut una generosa cua de persones esperant el seu torn i sentint algun dels tres dependents amb l'inconfusible "Qui és sisplau de vostès?" El ritual de la proximitat, el consell sempre ben donat, la tria de la mida i del color òptims per al sargit, l'embastat i aquell acabat que farà tant de goig. El detallisme que crea fidelitat i l'espai emocional inconfusible de l'artesania, del fet a mà, casen a la perfecció amb l'espai físic que respecta el passat i la tradició. Les cadires, els mostradors, les capsas, els aparadors i els adornos de les parets i la porta són els mateixos des que la botiga va obrir. Una manera de mantenir viva la personalitat d'aquest comerç que va obrir Arturo Delcor i Serres, el pare dels actuals propietaris.

Abans, en un moment indeterminat de principis de segle, va ser Antonio Elías i Coll qui va obrir un magatzem de merceria a l'engròs i al detall al carrer de la Princesa, 31. El negoci va passar després a Josep Elías i Fontdevila, avi matern dels Delcor. La seva filla es va casar amb un jove de la Cerdanya que havia entrat d'aprenent al magatzem i va ser ell, Arturo Delcor, qui va veure bones perspectives d'agafar les regnes d'una petita merceria a la rambla de Catalunya número 102, que ja es de-

La merceria La Selecta és des del 1942 al número 109 de la rambla de Catalunya, a mans de la família Delcor. PERE VIRGILI

Causas La crisi i la pèrdua de rellevància dels modistes hi han influït

ia La Selecta i que estava a punt de plegar. Va ser una bona decisió. Onze anys després, el taller de motos del davant –al número 109– també va plegar i com que el local era molt més gran s'hi van traslladar.

Pep Delcor rememora els anys d'infància en què just sortir de l'escola, cap a la merceria hi faltava gent. Tot just estrenada la majoria d'edat tant ell com el seu germà ja s'hi van implicar professionalment. "És un ofici molt especialitzat que

s'aprèn amb la implicació total", destaca. I contradiu aquella novel·la de Paco Umbral en què el protagonista retirava una cabaretera de la professió i li muntava una merceria com aquell qui no vol la cosa. No és tan fàcil saber la diferència entre la beta i el biaix, conèixer tots els tons del fil, els detalls més íntims de la passamaneria i on cal fer el tall perquè aquella vora quedi perfecta. Els clients quedaran orfes, la ciutat també, una mica més. —